

धनराधानमेव च" मनुः । विद्यमानपदार्थेषु गुणान्तरस्य
३ करणे 'प्रजानां विनयाधानात् रक्षणादुभरणादपि" रघुः
सतो गुणान्तराधानं प्रतिपद्यते" सि०कौ० । ४ निवेशने
"गुणोविशेषाधानहेतुः सिद्धो वस्तुधर्मः" सा०द० । ५ बन्धक-
दाने च "आधानं विक्रयश्चैव दानं नैव समाचरेत्" स्मृतिः
"विक्रयावक्रयाधानयाचितेषु पणा दश" या०स्मृतिः
अग्न्याधानञ्च विवाहसमये कर्त्तव्यं यदि तत्माहिताग्नेः
प्रमदादिना नाशः तदा पितृमरणोत्तरमेव कर्त्तव्यं सति तु
पितरि नैव कर्त्तव्यमिति, तत् कालनक्षत्रादिविशेषाच्च
निर्णयसिन्धौ दर्शिता यथा "प्राजापत्ये पूषभे सविदैवे
पुष्यज्येष्ठाश्विनौ कृत्तिकास्तु । अग्न्याधानं ह्युत्तराणां
तत्रेऽपि चित्वादिष्वे कीर्तितं गगंसुख्यैः" रत्नमा०
आश्वलायनः "अग्न्याधेयं कृत्तिकास्तु रोहिण्यां ऋगशिर-
सि फाल्गुनीषु विशाखयोरुत्तरयोः प्रौढपदयोरेतेषां
कस्मिंश्चिद्वसन्ते पर्वणि ब्राह्मण आदधीत, श्रीश्रवर्षाशरत्-
स्तु क्षत्रियवैश्योपजघाः" यस्मिन् कस्मिंश्चिदतावादधीत
सोमेन यज्यमाणो नर्तुं प्रच्छेन्न नक्षत्रम्" सोमाधाने ऋत्वा-
द्यानालोचनमाप्तपरम् "अथो खलु यदैवैनं अङ्गोपनमेदथाद-
धीत सैवास्वर्धिरिति सोमेन यज्यमाणोमर्तुं प्रच्छेन्न नक्षत्रं
तदेतदार्त्तस्थातिवेलं वा अङ्गाद्युक्तस्य भवतीति" बौधायनोक्तोः
मदनरत्ने दृढगार्ग्यः "पुष्याग्नेयत्वात् उत्तरादित्यपौष्णज्येष्ठा-
चित्वाकीर्तिदैवेषु भेषु । कुर्वेत्क्रयाधानमाद्यं वसन्तश्रीश्रवणा-
न्नेष्वेव विप्रादिवर्णाः" कालादर्थे "अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमा-
साव्युत्तरायणे । उपक्रम्य यथाकालमुपासीरन् द्विजातयः ।
सोमं च पशुबन्धञ्च सर्वांश्च विहतीरपि । सोम्यायने यथा-
कालं विदध्युर्गृह्मेधिनः" पारस्कारः "आवसथ्याधानं दार-
कावे दाय्याद्यकाल एकेषमिति" दाय्याद्यकालो विभागकालः
मदनरत्ने व्यासः "अग्निवैवाहिको येन न गृहीतः प्रमादिना ।
पितर्युपरते तेन गृहीतव्यः प्रयत्नतः । योऽगृहीत्वा विवा-
हाग्निं गृहस्य इति मन्यते । अन्नं तस्य न भोक्तव्यं दद्या-
पाको हि स स्मृतः" । ज्येष्ठभ्रातरि पितरि वा साग्नौ
कनिष्ठस्य पुत्रस्य वाऽग्न्याधानेऽपि न दोषः तदाह तत्त्वैव
गार्ग्यः "पितृपाकोजीवी वा भ्रातृपाकोपजीविकः ।
ज्ञानाध्ययननिष्ठो वा न दुष्येताग्निना विना" । इदञ्चाधानं
ज्येष्ठेऽप्युत्तराधाने न कार्यम् "दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते
क्रोऽप्यजे स्थिते । परिवेत्ता स विज्ञेयः परिविस्तिस्तु पू-
र्वैज" इति मनुयातातपोक्तोः आर्त्तैऽप्येवम् "सोदर्ये तिष्ठति
ज्येष्ठे न कुर्वीतद्वारं प्रहम् । आवसथ्यं तथाधानं पतितस्तु

तथ भवेदिति" तत्त्वैव गार्ग्योक्तेः आज्ञायां त्वदोषमाह
सुमन्तुः "ज्येष्ठोभ्राता यदा तिष्ठेदाधानं नैव चाश्रयेत् ।
अनुज्ञातस्तु कुर्वीत शङ्खस्य वचनं यथा" दृष्टवसिष्ठः
"अप्यजस्तु यदाऽग्निरादध्यादनुजः कथम् । अप्यजो-
ऽनुमते कुर्यादग्निहोत्रं यथाविधि" । हारीतः "सोद-
राणां तु सर्वेषां परिवेत्ता कथं भवेत् । दारैस्तु परिविद्यन्ते
नाग्निहोत्रेण नेज्यया" । अधिकारिणोऽपि भ्रातरस्तु यथा
कुर्यादिति मदनपारिजातः विवाहस्तु यथापि नेत्यर्थः
सोदरोक्तेरसोदराणां सापत्न्यदत्तकादीनां न दोषः । दत्तक-
स्यापि सोदरविवाहाभावेऽदोष एव तदाह हेमाद्रौ वसिष्ठः
"पितृव्य पुत्रान् सापत्नान् परनारीसुतांस्तथा दाराग्निहोत्र
संयोगे परिविन्दन् दुष्यति । परनारीसुताः दत्तकादयः । दे-
शान्तरे विशेषमाह सएव "अष्टौ दश द्वादश वर्षाणि वा ज्येष्ठ-
भ्रातरमग्निर्विष्टमप्रतीक्षमाणः प्रायश्चित्ती भवतीति" क्लीबा-
दावप्यदोषमाह कात्यायनः "देशान्तरस्थस्त्रीवैकट्यपान
सहोदरान् । वेष्टानिघांश्च पतितशूद्रहत्यातिरोगिणः ।
जडमूकान्धबधिरकुल्लवासनखञ्जकान् । अतिदृष्टानभार्यांश्च
क्षपिसक्ताञ्चृपस्य च । धनदृष्टिप्रसक्तांश्च कामतः कारिणस्तथा ।
कुटिलोन्मत्तचौरांश्च परिविन्दन् दुष्यति" अपराकैऽपि
"उन्मत्तः किल्बिषी कुष्ठी पतितः स्त्रीवैव वा । राजय-
क्ष्णामयावी च न न्याय्यः स्यात् प्रतीक्षितम्" एवं
ज्येष्ठेऽप्यज्येष्ठहस्तादावपि न परिवेत्तृत्वम् तदाह त्रिकाण्ड-
शण्डनः "दर्शेऽपि पौर्णमासेऽपि सोमेज्यामग्निं संप्रहम्
अग्निहोत्रं विवाहं च प्रयोगे प्रथमे स्थिते । न कुर्याज्जनके
ज्येष्ठे सोदरेऽप्यज्येष्ठवर्त्तति । चेलजादावनीजाने विद्या-
मानेऽपि सोदरे । नाधिकारविधातोऽस्ति भिक्षोदर्थेऽपि
चौरसे । षड्वन्धमूकबधिरपतितोन्माददूषणे । संन्यस्ते-
च्छिन्नहस्तादौ यद्वा प्रण्डादिदूषणे । जनके सोदरे
ज्येष्ठे कुर्यादेवेतरः क्रियामिति" "आरोहतं दशतं शक्रोर्म-
मेत्वाधान मन्त्रवर्णाञ्च शक्रोरीरङ्गुलीः तन्मन्त्रेऽप्युक्तम् "अङ्ग-
वैकल्यात्पूर्वमाहिताग्निहोत्रेऽधिक्रियेतैव नित्येषु । आधानान्त-
न कुर्यात्तस्य नैमित्तिकत्वादिति" । एवं चतुरङ्गुलेऽपि, षडङ्गुल
काण्यविवर्णादेरस्येवाधिकारः एकादशस्तु दशान्तर्गतेः श-
रीरकाशं वा विप्रतिषिद्धमिति" हिरण्यकोशिसूत्रे कर्मा-
शक्तिहेतोरेवाङ्गवैकल्यस्य निषेधात् अतएव द्वास्त्रायणसूत्रे
याज्वल्य प्रथमैस्त्रिभिर्गुरैरिति न्यूनाङ्गस्याप्यधिकार उक्तः ।
अपराकै उभयोः "पिता पितामहोयस्य अप्यजो वाद्य कस्य-
चित् । तथोन्मत्तहोत्रमन्त्रेषु न दोषः परिवेदने" पितृराज्ञाया-